

Dosarul nr.3a-1863/17

(02-3a-23468-20102017)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru, jud. Sanduța Victoria)

D E C I Z I E

01 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Nelea Budăi

Judecătorii:
Muruianu

Valeri Efros și Ion

Grefierul:

Vera Furculiță

examinând în ședință publică în ordine de apel, cererea de apel depusă de Filincov Anatolii împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2017, pronunțată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Filincov Anatolii către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la constatarea ilegalității răspunsului CNAS nr.F-989/17 din 20 iulie 2017, obligarea CNAS la recalcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, conform Legii nr.37 din 07 martie 2013, începînd cu 01 aprilie 2013 și până la 31 iulie 2016, obligarea CNAS la restituirea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului din Procuratura Generală în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începînd cu 01 august 2016, în mărime de 16 599,24 lei, precum și obligarea CNAS să efectueze recalcularea pensiei de la 01 aprilie 2017 și să se țină cont de modificările posterioare ale legislației în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție, prin care acțiunea a fost respinsă,

C O N S T A T Ă :

La data de 19 iulie 2017, Filincov Anatolii a depus cerere de chemare în judecată către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la constatarea ilegalității răspunsului CNAS nr.F-989/17 din 20 iulie 2017, obligarea CNAS la

recalcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, conform Legii nr.37 din 07 martie 2013, începînd cu 01 aprilie 2013 și până la 31 iulie 2016, obligarea CNAS la restituirea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului din Procuratura Generală în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începînd cu 01 august 2016, în mărime de 16 599,24 lei, precum și obligarea CNAS să efectueze recalcularea pensiei de la 01 aprilie 2017 și să se țină cont de modificările posteroare ale legislației în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție.

În susținerea cererii indica faptul că, a activat în organele procuraturii în perioada anilor 1979-1994 și apoi în perioada anilor 2003-2005, în funcții de procuror, avînd o vechime în munca de procuror de 16 ani și 3 luni, începînd cu anul 2003, iar la atingerea vârstei de 50 ani, fiind în funcție de procuror al secției de conducere a activității de urmărire penală a organelor afacerilor interne a Procuraturii Generale, unde i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă, în mărime de 80% din salariul

mediu lunar potrivit funcției deținute, pe care o primea regulat, cu respectarea dreptului

dobîndit de recalculare a pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu și a durat până în anul 2011.

Menționa că, la data de 01 iulie 2011, de către Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost lipsit de dreptul dobîndit în mod legal de recalculare a pensiei, fiindu-i aplicat mecanismul general de indexare a pensiei la 01 aprilie a fiecărui an, astfel considerînd că i-a fost încălcat grav dreptul de proprietate, dobîndit anterior pe cale legală, prin aplicarea obligatorie pentru procurorii pensionari a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

Mai explica faptul că, s-a adresat cu o cerere prealabilă Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat recalcularea pensiei, avînd în vedere majorarea salariului procurorului, însă prin răspunsul primit de la Casa Națională de Asigurări Sociale din 20 iunie 2017 nr.F - 989/17, i s-a refuzat în admiterea cerințelor, refuzul fiind argumentat prin faptul că, începînd cu 01 iulie 2011, ca urmare a modificării art. 73 din Legea cu privire la procuratură, prin Legea nr.56 din 09 iunie 2011 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156-XIV din 14 octombrie 1998, pensiile se indexează anual la 01 aprilie, în așa mod, temei legal de a recalcula pensia, ca procuror din salariul majorat al procurorilor în exercițiu, nu este.

Astfel, consideră că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale ca fiind neîntemeiat și ilegal pe motiv că quantumul pensiei i-a fost calculat și ulterior recalculat în mărime de 80% din salariul mediu lunar potrivit funcției deținute, cu recalcularea acesteia la fiecare majorare a salariului mediu lunar a procurorului în funcție, din 01 ianuarie 2006 și 01 ianuarie 2008.

De asemenea, indica că la examinarea cerințelor prealabile, CNAS nu a determinat corect raportul juridic în cauză, interpretînd eronat prevederile legale, circumstanțe care, au generat aplicarea incorectă a prevederilor legale ce reglementează raporturile juridice legate de stabilirea și recalcularea pensiei reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorilor în exercițiu, ținîndu-se cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție, fiind încălcat grav dreptul la pensionare, dobîndit anterior licit, prin aplicarea obligatorie pentru

procurori a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Filincov Anatolii, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 26 septembrie 2017, Filincov Anatolii a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2017 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Astfel, în motivarea cererii de apel, Filincov Anatolii indică aceleași temeuri de fapt și de drept din cererea de chemare în judecată, însă, suplimentar mai menționează faptul că, la adoptarea hotărârii contestate, instanța de fond a încălcat prevederile art.386, art.387 Cod de procedură civilă, deoarece hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, iar instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțe constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Mai consideră apelantul că, instanța nu a examinat multiaspectual circumstanțele cauzei și nu a stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului, fiind încălcate și interpretate eronat normele de drept material, ignorând jurisprudența CEDO aplicabilă la soluționarea litigiului dat.

Mai susține că, în speță, obiectul dedus judecății nu constă în reexaminarea drepturilor la pensie, dar vizează raporturile juridice legate de recalcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în cazul majorării generale a salariului procurorului, drept de recalculare a pensiei obținut odată cu dobândirea dreptului la pensie pentru vechime în muncă, conform prevederilor legale, persoanelor care au activat în organele de procuratură și au obținut dreptul la pensie până la 01 iulie 2011.

Mai menționează faptul că, noile reglementări au avut scop de a stabili noi reguli în privința colaboratorilor care au activat în organele procuraturii și au obținut dreptul la pensie după intrarea în vigoare a noilor reglementări, adică după 01 iulie 2011 și nicidecum nu se prezumă schimbarea situației pensionarilor, foști colaboratori a organelor procuraturii, care au dobândit dreptul la pensie până la intrarea în vigoare a acestor reglementări.

Apelantul mai afirmă că, legea nouă se aplică situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării legii în vigoare, astfel că situațiile juridice în curs de constituire, modificare sau stingere la data intrării în vigoare a legii noi, cad sub imperiul legii noi.

Mai precizează faptul că, prin prisma celor citate se deduce dreptul său la achitarea și recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă, conform prevederilor Legii nr.37 din 07 martie 2013 „Pentru modificarea și completarea Legii nr.355 din 23 decembrie 2003, art. XXIX din Legea nr.152 din 01 iulie 2016, pe întreaga perioadă solicitată.

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului Filincov Anatolii, avocatul Arhiliuc Ion, a susținut cererea de apel și a solicitat, în baza motivelor de fapt și de drept din cerere, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală acțiunii depuse.

Reprezentantul intimatului Casei Naționale de Asigurări Sociale, Reguș Olesea, în ședința de judecată nu a susținut cererea de apel și a solicitat respingerea acesteia, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Conform art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 29 august 2017, iar în consecință, Colegiul consideră apelul înregistrat de Filincov Anatolii la data de 26 septembrie 2017, ca fiind depus în termenul legal.

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul drept întemeiat și urmează a fi admis, iar hotărârea instanței de fond urmând să fie casată, din următoarele motive.

Conform art.385 alin.(1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Iar, conform art.241 alin.(5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Instanța de apel reține că, în conformitate cu art.1 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termen legal a unei cereri, este în drept de a se adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art.7 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, judecătorii examinează litigiile ce țin de nesoluționarea în termenul legal a cererilor și de verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de autoritățile publice care sunt constituite și activează pe teritoriul

satului, comunei sau orașului pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor colectivităților locale, de serviciile publice descentralizate organizate în mod autonom în unitatea administrativ-teritorială respectivă, de funcționarii publici din cadrul organelor și serviciilor menționate și de persoanele de drept privat de nivelul respectiv, care prestează servicii publice.

Astfel, noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art.2 din Legea contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997.

Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că, la data de 02 iunie 2017, Filincov Anatolii s-a adresat cu o cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat să-i fie recalculată pensia în legătură cu majorarea salariului procurorului prin Legea nr.37 din 07 martie 2013 pentru majorarea și completarea Legii nr.355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar; Legea nr.3 din 25 ianuarie 2017 cu privire la Procuratură și art.XXIX din Legea nr.152 din 01 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (f.d.5).

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.F-989/17 din 20 iunie 2017, Filincov Anatolii a fost informat că prin Legea nr.56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost modificat art.73 al Legii cu privire la procuratură și abrogate aliniatele 3-10 din art.73, astfel că începând cu 01 aprilie 2011, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156-XIV din 14 octombrie 1998. Întru actualizarea mărimii pensiei, în corespundere cu art.13 al Legii nr.156-XIV, pensiile se indexează anual la 01 aprilie, iar temei legal de a recalcula pensia ca procuror din salariul majorat al procurorilor în exercițiu, nu este (f.d.6).

În drept, instanța de apel relevă că, conform prevederilor art.6 alin.(2) al Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, nr. 355 din 23 decembrie 2005, persoanele care dețin funcții de demnitate publică (cu excepția celor cu statut de magistrat) au dreptul, pentru activitatea desfășurată în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, la un salariu lunar stabilit conform anexelor nr.2 și 3, care reprezintă unica formă de salarizare a lor.

Reieșind din pct.1 al Notei Anexei nr.3, salariile lunare pentru locuitorii conducătorilor de subdiviziuni din Procuratura Generală se stabilesc cu o reducere de 5-10 la sută față de salariile lunare prevăzute pentru conducătorii respective, iar pct.3 al Notei aceleiași Anexa, prevede că salariile lunare incluse în prezenta anexă după data adoptării Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar sau modificate după această dată, includ în sine și majorarea cu 35%.

Iar conform art.45 alin.(1) din Legea cu privire la procuratură nr.902 din

29 ianuarie 1992, salariul procurorilor și anchetatorilor se stabilește în funcție de post, gradul de clasificare și de vechimea în muncă și corespunde salariilor judecătorilor instanțelor judecătorești de gradul de clasificare respectiv, cu o deviere în limita a 5%. Procurorii și anchetatorii au dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele, prevăzute pentru judecători.

Potrivit art.32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20 iulie 1995, judecătorul are dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Raportând la caz prevederile normelor de drept citate, instanța de apel conchide că normele de drept de pensionare stabilite posterior nu au putere retroactivă, fapt relevat și în pct.4 (3) din Hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 30 martie 2004 din care rezultă, că la determinarea temeiurilor juridice, condițiilor de stabilire și plată a pensiilor, modalităților de calculare a cuantumului pensiei legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că asigurările sociale stabilite anterior nu pot fi anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior.

Astfel, Hotărârea Curții Constituționale nr.4 din 21 ianuarie 2000 explică că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în legea cu privire la statutul judecătorului. Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

Conform art.140 din Constituție, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art.28 alin.(1) și alin.(2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr.317-XIII din 13 decembrie 1994, actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Instanța de apel mai notează că, sub acest aspect, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr.27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, a declarat neconstituționale articolul II și punctele 7, 9 ale articolului III din Legea nr.56 din 9 iunie 2011 "pentru modificarea și completarea unor acte legislative" în partea referitoare la art.46/1 al Legii nr.156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Se mai reține că, în pct.77-80 din aceeași Hotărâre, Curtea a menționat, că la aprecierea corespunderii prevederilor legale contestate cu garanțiile dreptului de proprietate statuate de articolul 46 din Constituție, Curtea Constituțională va ține cont de prevederile articolului 4 din Constituție în interpretarea normelor constituționale, invocate de autorii sesizărilor, în concordanță cu prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene.

Totodată, Curtea a reiterat că prin Hotărârea nr.19 din 18 octombrie 2011, drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sânt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind percepută în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistența socială și cea medicală. Dacă la început Curtea Europeană a asimilat dreptul la prestații sociale unui drept de proprietate, în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, doar în cazul persoanelor care au plătit contribuții la un sistem de protecție socială (Muller v.Austria, decizia din 16 decembrie 1974), ulterior jurisprudența acesteia a evoluat, nu fără de ambiguități în ceea ce privește prestațiile non-contributive, spre o protecție mai largă.

La caz, instanța de apel mai reține că, în speța *Stec și alții v. Marea Britanie* (decizia de admisibilitate din 6 iulie 2005) Marea Cameră a Curții Europene a statuat, cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale - indiferent dacă acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor - această legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ține de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr.1 pentru persoanele care îndeplinesc cerințele sale. Jurisprudența Curții Europene, articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană se aplică fără a fi nevoie să se bazeze exclusiv pe relația între alocarea prestațiilor sociale și obligația de a plăti impozite sau alte contribuții (inter alia, *Gaygusuz v. Austria*, Hotărârea din 16 septembrie).

Din jurisprudența Curții Constituționale, expusă la paragraful precedent, rezultă că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art.46 și respectiv, art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

Coroborat la litigiul dedus judecătii, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei. În acest sens, Curtea susține aprecierea autorităților dată drepturilor diminuate prin normele contestate ca drepturi potențiale sau aleatorii.

Prin urmare, Colegiul civil ajunge la concluzia că un asemenea drept social reclamantul Filincov Anatolii l-a dobândit licit odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă din octombrie 2003, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr.56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii, se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Cu referire la situația procurorilor pensionați până la 01 ianuarie 2004, Curtea Constituțională în pct.80 din Hotărârea nr.27 din 20 decembrie 2011 privind controlul Constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, își menține ferm concluziile expuse în Hotărârea nr.9 din 20 martie 2004 privind declararea parțial neconstituțională a Legii nr.358 din 31 iulie 2003, apreciind ca inadecvată o paralelă între Legea nr.358-XV din 31 iulie 2003, parțial declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții nr.9 din 30 martie 2004, și legile contestate în prezenta cauză.

În consecință, instanța de apel remarcă faptul că, dreptul reclamantului privind aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel

născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art.6 Codul civil, care stabilește expres că legea civilă nu are caracter retroactiv.

Conform dispozițiilor art.25 alin.(1) lit.b) din Legea contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii.

Astfel, instanța de judecată consideră neîntemeiat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. F-989/17 din 20 iunie 2017, ce lezează un drept prevăzut de lege a reclamantului, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să achite lui Filincov Anatolii pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat pentru funcția de procuror al Procuraturii Generale în exercițiu, cu recalcularea lui Filincov Anatolii pensia pentru vechime în muncă ținând cont de majorarea salariului procurorului începând cu 01 august 2016, în mărime de 16 599,24 lei. Or, dreptul subiectiv constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare.

Conform regulii generale legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că instituirea pensiei speciale (de funcție) pentru procurori, la fel ca și pentru judecători, nu reprezintă un privilegiu, aceasta fiind justificată în mod obiectiv ca o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigorile statutului special, căruia trebuie să se supună procurorii, statut sever și restrictiv, stabilit prin lege de către Parlament.

În concluzie, instanța de apel consideră necesar de a admite cererea de apel, cu casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2017 și emiterea unei noi soluții în litigiu de admitere integrală a acțiunii depuse de Filincov Anatolii.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit. c), art.389-390, 394 Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ,

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de Filincov Anatolii.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2017, pronunțată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Filincov Anatolii către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la constatarea ilegalității răspunsului CNAS nr.F-989/17 din 20 iulie 2017, obligarea CNAS la recalcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, conform Legii nr.37 din 07 martie 2013, începând cu 01 aprilie 2013 și până la 31 iulie 2016,

obligarea CNAS la restituirea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului din Procuratura Generală în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începând cu 01 august 2016, în mărime de 16 599,24 lei, precum și obligarea CNAS să efectueze recalcularea pensiei de la 01 aprilie 2017 și să se țină cont de modificările posterioare ale legislației în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție.

Se pronunță o hotărâre nouă prin care se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Filincov Anatolii către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la constatarea ilegalității răspunsului CNAS nr.F-989/17 din 20 iunie 2017, obligarea CNAS la recalcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, conform Legii nr.37 din 07 martie 2013, începând cu 01 aprilie 2013 și până la 31 iulie 2016, obligarea CNAS la restituirea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului din Procuratura Generală în exercițiu, care are o vechime în muncă de peste 16 ani, începând cu 01 august 2016, în mărime de 16 599,24 lei, precum și obligarea CNAS să efectueze recalcularea pensiei de la 01 aprilie 2017 și să se țină cont de modificările posterioare ale legislației în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție.

Se recunoaște ca fiind ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Naționale nr.F-989/17 din 20 iunie 2017.

Se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze pensia pentru vechimea în muncă lui Filincov Anatolii, ținând cont de majorarea salariului procurorului în funcție cu 35%, începând cu 01 aprilie 2013 până la 31 iulie 2016.

Se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să-i achite lui Filincov Anatolii pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului din Procuratura Generală în exercițiu, începând cu 01 august 2016, în mărime de 16 599,24 lei.

Se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze lui Filincov Anatolii pensia, ținând cont de modificările posterioare ale legislației, privind majorarea salariului procurorului în funcție, începând cu 04 aprilie 2017.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,

Judecător:

Nelea Budăi

Judecătorii:

Ion Muruianu

Valeri Efros